

Afschrift voor H. Flesauier - Generaal.
20 November 1950.
December

Onderwerp:

RAA-nota no.451 van de Heer
Spiereburg inzake rian Schu-
man, d.d. 16 December 1950.

Aan Zijne Excellentie.

Naar aanleiding van de hierboven aangehaalde nota en van de daarbij gevoegde bijlagen (PROJET DE TRAITE - INSTITUTIONS ET DISPOSITIONS GENERALES - 30 November 1950, met nota van toelichting van de Nederlandse delegatie d.d. 7 December 1950), meen ik mij te mogen beperken tot de volgende opmerkingen.

- 1) Wat betreft de doelstellingen, ontvouwd in artikel 2bis, heeft de Nederlandse delegatie besloten, zulks op voorstel van mij en van de aanwezige deskundige uit arbeiderskringen, om ook de conjunctuurpolitiek met name te noemen.
- 2) In artikel 3, letter a, wordt nog steeds gesproken van "taxes équivalentes", hoewel van Nederlandse zijde tegen deze term herhaaldelijk bezwaar is gemaakt, omdat tot de équivalente rechten mede behoort de invoerbelasting (die équivalent is aan de omzetbelasting), terwijl artikel 3 uitsluitend wil afschaffen en verbieden: in- of uitvoerrechten en daarmede overeenkomende heffingen.

De aanvankelijk van Nederlandse zijde voorgestelde uitdrukking "Droits d'entrée ou de sortie, ou taxes y équivalentes" ontmoette taalkundige tegenwerpingen bij de Fransen. Mr. Riphagen, die Nederland vertegenwoordigt in de redactie-commissie, zal nu voorstellen: "taxes de même nature", of anders "taxes de caractères analogues".

- 3) In de nota Spiereburg, ad artikelen 17 en 18, wordt vermeld, dat de Hoge Autoriteit, het advies van de Consultatieve Raad niet zal behoeven in te winnen, voor elke recommandatie of voor alle directieven die de H.A. wenst uit te vaardigen. Dit lijkt mij in het belang van een goede bezetting en een goede werking van de Consultatieve Raad. Immers indien de H.A. de Consultatieve Raad in actie brengt voor elk wisselstukje, zal de Raad slechts kunnen bestaan, hetzij uit leden die geen andere taak hebben, hetzij uit leden, die de stroom van papieren, welke hun worden toegezonden ternauwernood raadplegen.
- 4) Bij artikel 19 heeft de gedachte, voorgestaan door het Nederlandse Parlement, dat de afgevaardigden naar de Schuman-Assemblée moeten behoren tot de nationale vertegenwoordigers in de Raad van Europa, weerstand ontmoet. Het Franse tegenvoorstel, weergegeven in de nota Spiereburg, lijkt mij op zichzelf aanvaardbaar.
- 5) In artikel 58, punt b, is een regeling vervat, waardoor overtredingen van de Regering zouden kunnen worden bestraft met het heffen van een soort winstbelasting, op de kolen- en staalondernemingen, gevestigd in het gebied van die Regering. Volgens de nota hadden alle delegaties, behalve de Nederlandse, hiertegen bezwaar. Het onderwerp in kwestie is nimmer met mij besproken; wellicht komt dit doordat ik het noch mogelijk noch verantwoord achtte, voortdurend in Parijs aanwezig te zijn. Ik deel echter in het bezwaar van de overige delegaties.
- 6) Wat betreft de mogelijkheid van uittreding (artikel 67) wijs ik er nog op, dat het Schumanverdrag, dat men voor 50 jaar wil sluiten, in wezen onderstelt, dat tussen de deelnemende landen-

Min Fin. BGV 1262 Plan Schuman II

landen een vrij betalingsverkeer zal bestaan, althans voor kolen en staal. Zolang de E.B.U. werkt, is aan deze vooronderstelling voldaan. Doch indien de E.B.U. uiteenvalt, of één der deelnemende landen daarvan niet langer lid kan zijn, kan ook de eenheidsmarkt van kolen en staal niet meer werken.

Men heeft tot dusver ten aanzien van dit punt een zekere mate van struisvogelpolitiek gevoerd. Waarschijnlijk heeft men de hoop gehad, dat de Ver. Staten een wankelende E.B.U. in elk geval nog wel op de been zouden houden, indien ook het Schumanplan in het geding is. Dit moge zo zijn - ik hoop het -, doch wanneer over b.v. 15 of 30 jaar één der Schumanlanden een geheel bilaterale deviezenpolitiek zou moeten gaan voeren, dan zou dit land volgens het bestaande ontwerp in conflict kunnen komen met de H.A., zonder te kunnen uittreden. Hier ligt een probleem waarvoor ik nog geen oplossing heb kunnen vinden.

- 7) Ik vestig nog Uw aandacht op artikel 57bis, derde lid: de controlerende ambtenaren van de H.A. zullen eventueel dezelfde bevoegdheden hebben als de nationale belastingambtenaren bezitten ten aanzien van de te controleren onderneming. Ik heb op dit punt geen bezwaar, maar ik meen toch de aandacht van Uwe Excellentie uitdrukkelijk op dit punt te moeten vestigen. Tenslotte maak ik van de gelegenheid gebruik om 5 punten naar voren te brengen welke bij dit REA-stuk eigenlijk niet aan de orde zijn, doch die ik niettemin van groot belang acht.
- 8) Op het ogenblik leveren de Nederlandse mijnen de kolen door geheel Nederland tegen dezelfde franco-prijs. De mijnen passen dus een zekere vracht-égalisatie toe. Dit zal eerlang niet meer geoorloofd zijn. Na een tussenphase, waarin men vermoedelijk zal werken met zgn. zone-prijzen, zal men moeten overgaan tot een systeem van uniforme prijzen af-mijn of uitgaande van een centraal verzendpunt in de mijnstreek. Het nadeel dat vooral de industrie in de noordelijke provinciën hierdoor lijdt, zal dan wel worden opgevangen door het feit, dat zij voordeliger haar kolen kan betrekken uit het Ruhrgebied. Doch wat niet wordt gecompenseerd is het nadeel dat de Nederlandse Spoorwegen zullen lijden door vervoerderving. Naar ik vernam, is 1/3 van het vrachtvervoer der N.S. kolenvervoer, en een aanzienlijke daling van het kolenvervoer zou voor de N.S. een verliesgevende exploitatie medebrengen. Hoogstwaarschijnlijk zal dit verlies ons niet vergoed worden, want het Schumanplan houdt zich niet bezig met dergelijke indirecte gevolgen. Wel zal de Hr. Spierenburg proberen dit punt uit te buiten bij de verdere besprekingen.
- 9) In de delegatie heeft nog een punt van bespreking uitgemaakt de vraag, of het verdrag iets zou kunnen uitrichten tegen begunstiging van nationale industriën met behulp van abnormaal lage spoorwegvrachten. Het bleek wel, dat een bedrijfseconomisch verantwoorde vrachtenpolitiek kan leiden tot zeer normale verschillen in vrachten per ton kilometer. Het punt waar een vermomde subsidiepolitiek begint, laat zich vrijwel

afkanten
Mr. v. d. Boer

niet onder een formule brengen. Iets anders is, dat men wel ernstig zal trachten een eind te maken aan het "breken" van vrachtrajecten door nationale grenzen; m.a.w. zal in het vervolg de lengte van het vrachtraject niet meer worden berekend per land. Voor onze spoorwegen is dit uiteraard een nadeel, doch voor onze nationale economie in haar geheel stellig een voordeel.

- 10) Bij de perekwatie van de kolenprijzen in de overgangperiode zullen de kolenprijzen der Belgische markt gesubsidieerd worden uit een pot, te beheren door de H.A., waarin zal worden gestort door de Duitse en de Nederlandse export naar België en door de Belgische Regering. Het is voor Nederland van éminent belang, dat deze subsidies in de eerste plaats ten goede komen aan de cokes-kolen voor de Belgische staalindustrie, en dat daarvan het deel van de staalproductie, dat naar Nederland gaat, het meest wordt gesubsidieerd. Wij hebben in beide opzichten meer steun te verwachten van de Belgen dan van de Fransen, die het blijkt meer en meer - slechts lippendienst bewijzen aan het beginsel van lage staalprijzen.
- 11) Van Franse zijde is voorgesteld, dat de Benelux tijdens de overgangperiode zal instellen een douane-contingent voor de staalinvoer uit derde landen (b.v. Engeland en Oostenrijk). Voor zover dit contingent overschreden zou worden, zou een invoerrecht geheven worden, ongeveer in hoogte gelijk aan het Duitse of Franse. Ik heb het standpunt verdedigd:
- 1e. dat een vast contingent misplaatst is indien men slechts de vermoede doorvoer of de indirecte uitvoer naar de overige Schumanlanden wil tegengaan;
- 2e. dat het om tal van redenen beter is, dat de Benelux niet werkt met een (variabel) invoerrechtencontingent, doch met een (variabel) uitvoerrechtencontingent. Ik ondervond hierbij de krachtige steun van het Directoraat-Generaal van Handel en Nijverheid. Het contingent zou zodanig moeten worden gesteld, dat het hogere invoerrecht of het uitvoerrecht geheven wordt over het kleinste van de 2 volgende hoeveelheden:
- a) de toeneming van de invoer in de Benelux uit derde landen;
- b) de toeneming van de uitvoer uit de Benelux naar de overige Schumanlanden.
- 12) Frankrijk, Duitsland en Italië verlangen van ons dat, indien onverhoopt de onderhandelingen met het Ver. Koninkrijk mochten mislukken, de Benelux zijn invoerrechten enigszins zal verhogen. De hr. Spierenburg heeft destijds de machtiging gekregen, om toe te zeggen, dat de Ned. Regering tegen verhoging van 1ste á 2 punten geen bezwaar zal maken. Hij stelt zich voor, van deze machtiging gebruik te maken.

De raadadviseur in alg. dnst.,

c.c. Hr. Thes. Gen.
Mr. Witte
Dr. van den Berge
Hr. Secr. Gen.
Hr. Spaan